

Upravništvo: Ljubljana, Knafljeva
ulica 6. — Telefon št. 3122, 3123,
3124, 3125, 3126.
Inseratni oddelek: Ljubljana, Selen-
burgova ul. — Tel. 3492 in 2492.
Podružnica Maribor: Gosposka ulica
št. 11. — Telefon št. 2455.
Podružnica Celje: Kocenova ulica
št. 2. — Telefon št. 190.
Podružnica Jesenice: Pri kolodvoru
št. 100.
Podružnica Novo mesto: Ljubljanska
cesta št. 42.
Podružnica Trbovlje: v hiši dr. Baum-
gartnerja.

JUTRO

Ponedeljska izdaja

Ponedeljska izdaja „Jutro“ izdaje
vsak ponedeljek jutraj. — Na-
roča se posebej in velja po pošti
prejemana Din 4.—, po raznašal-
cih dostavljena Din 5.— mesečno
Uredništvo:
Ljubljana: Knafljeva ulica 6. Telefon
št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126.
Maribor: Gosposka ulica 11. Telefon
št. 2440.
Celje: Strossmayerjeva ul. 1. Tel. 66.
Rokopisi se ne vračajo. — Oglasi po
tarifu.

PRED ODLOČITVIJO O RAZOROŽITVI

Prizadevanja za kompromis med Francijo in Nemčijo — Anglija pristaja samo na omejena jamstva za varnost

Pariz, 2. aprila. d. Pariski listi poročajo, da se bo predsednik razorožitvene konference Henderson, ki se bo prihodnji teden udeležil seje predsedništva razorožitvene konference, na vojni v Zenevi ustavil za dva dni v Parizu ter da se bo pri tej priliki sestel s francoskim zunanjim ministrom Barthoujem, s katerim bo konferiral o nedavnih angleško-francoskih in belgijsko-francoskih razgovorih o razorožitvi.

Londonški dopisnik „Echa de Paris“ poroča, da je angleška vlada, ki nadaljuje svoje razgovore o razorožitvi z Nemčijo in Italijo, po diplomatskem potu ponovno obvestila francosko vlado, da ne more prevzeti nobenih jamstev, ki bi presegale obveznosti locarnskega pakta. Razen tega je angleška vlada jasno izjavila, da ne more pristati na kak dogovor angleškega in francoskega generalnega štaba, po katerem bi avtomatično došlo do angleške podpore v primeru nemškega napada. Končno je angleška vlada sporočila francoski, da ne bo v nobenem primeru prevzela jamstva za izvrševanje razorožitvene konvencije, ki bi se raztezala na ves svet ali pa samo na vso Evropo.

Pred sporazumom

Berlin, 2. aprila. d. V diplomatskih krogih izjavljajo, da se bodo razorožitvena pogajanja končala ugodno. Čeprav ne bo došlo do razorožitve, bo vendar sklenjena konvencija, na katero bodo mogle pristati vse države. O zaključitvi te konvencije so se Anglija, Francija in Italija skoro že sporazumele in tudi Nemčija se bo mogla pridružiti tem trem veliki. Anglija bo Franciji bržkone ugodila v vprašanju jamstev za varnost in tako An-

glija kakor Nemčija se bosta izjavili pripravljene za sankcije gospodarskega značaja v primeru kršitve pogodbe. Ni izključeno, da bodo dogovorjeni tudi ukrepi za kontrolo. Francija se bo zadovoljila, da ne bo več zahtevala od Nemčije nadaljnje izpolnjevanja versailleske mirovne pogodbe, v kolikor se tiče oboroževanja, ter bo pristala na zvišanje nemške vojske na 300.000 mož in na njeno oborožitev z defenzivnim orožjem. Sicer ta pristanek Francije še ni popolnoma gotov, toda potek pogajanj v zadnjih tednih omogoča tako sklepanje. Seveda bo bržkone tudi Nemčija pristala na gotove koncesije. V vodilnih francoskih krogih je pričelo prevladovati mnenje, da je treba ugoditi nemški zahtevi po enakopravnosti, ki jo podpira Anglija in Italija. Zato sta Anglija in Italija pripravljene iti skupno s Francijo, kakor že rečeno, da bi se dosegla čim večja zagotovila za ohranitev miru in za izpolnjevanje obveznosti nameravane razorožitvene konvencije.

Suvicheva misija

Rim, 2. aprila. d. Razgovori o razorožitvi in varnosti med Londonom in Parizom so zbudili mnogo pozornosti tudi v italijanski javnosti. Po mnenju tukajšnjih krogov naj bi se srednje-evropsko vprašanje rešilo sporedno z zaključitvijo splošne konvencije o razorožitvi v soglasju z akcijo, ki jo je podvel Mussolini za gospodarsko reorganizacijo Podunavja. V zvezi s tem bo italijanski državni podtajnik Suvich odpotoval kot Mussolinijev odposlanec 23. aprila v London. Se pred tem se bo sestel z Barthoujem in Simonom v Zenevi, kamor bosta došla, da se udeležita 10. aprila seje

predsedništva razorožitvene konference. „Giornale d'Italia“ poudarja važnost Suvicheve misije, zlasti pa pomen njegovega obiska pri Macdonaldu in Simonu v Londonu. Pri tem izraža upanje, da skupna izjava veselih o spoštovanju neodvisnosti Avstrije ne bo ostala mrtva črka na papirju. Rešitev avstrijskega in obenem podunavskega vprašanja se more doseči brez težkoč na podlagi te izjave ter ženevskega protokola o zagotovitvi neodvisnosti Avstrije in kakor trdi „Giornale d'Italia“, je načrt o gospodarski organizaciji Podunavja upošteval vsa ta načela. List trdi nadalje, da se mora rimski sporazum, ki ga je sklenila Italija z Madžarsko in Avstrijo, smatrati kot početek širšega sodelovanja za gospodarsko organizacijo Podunavja.

Potovanje Barthouja

Pariz, 2. aprila. d. „Petit Parisien“ poroča, da je program za obisk zunanjega ministra Barthouja v Varšavi in Pragi končno določen v sporazumu s poljsko in češkoslovaško vlado in da bo Barthou odpotoval v Varšavo 21. t. m. Francoski zunanji minister se bo mudil v Varšavi 22., 23. in 24. aprila ter bo s poljskimi državni konferiral o aktualnih mednarodnih vprašanjih. Iz Varšave bo odpotoval 24. aprila zvečer v Krakov, ki si ga bo naslednje dne ogledal, istega dne zvečer pa bo odpotoval v Prago, kamor bi prispel 26. aprila in kjer bo ostal do 28. aprila, ko bo odpotoval v Pariz. Navajajoč podrobnosti o tem potovanju Barthouja v vzhodno Evropo pravi „Petit Parisien“, da bi bilo odveč poudarjati pomen razgovorov, ki jih bo imel v Varšavi in Pragi z zastopniki poljske in češkoslovaške vlade.

čes da se Japonska ne more vrniti v Društvo narodov, dokler bo instrument gotovih velisil, ki nimajo nobenega razumevanja za japonske interese in cilje. Zato je najbolj umestno, da Japonska počaka na napovedano prenosno Društva narodov. Samo po sebi umestno zahteva Japonska obenem, da se mora tudi mandžursko vprašanje rešiti v njenem smislu. Priznanje Mandžurije po Društvu narodov je glavni pogoj za povratek Japonske v ženevsko ustanovo.

Novi statut mesta Dunaja

Dunaj, 2. aprila. d. Velikonočni uradni list je objavil zasnovo uredbo, s katero se spreminja dosedanj statut za dunajsko občino, ki ima, kakor znano, obenem položaj avstrijske zvezne dežele. Statut je provizoričen, dokler ne bo položaj Dunaja urejen v skladu z nameravano novo ureditvijo vsega avstrijskega državnega življenja. Na mesto dosedanjega občinskega zastopnika, odnosno deželnega zbora stopa nova korporacija, ki se bo imenovala „Dunajsko meščanstvo“ (Wiener Bürgerschaft). Tvorilo jo bo 64 članov, ki bodo imenovani iz zastopstev vrhovnih kulturnih in stanovskih organizacij. Župana imenuje zvezni kancelar, župan pa si nato imenuje še tri podžupane. Županova oblast je zelo velika in obsega med drugim pravico, da sme siliti vsak sklep občinskega sveta.

Na osnovi novega statuta je zvezni kancelar dosedanjega komisarja za mesto Dunaj ministra Schmitza imenoval za dunajskega župana.

Napad na bivšega francoskega ministra

Pariz, 2. aprila. A.A. Iz Carcassona poročajo, da je v neki tamkajšnji kavarni član organizacije „Action Française“ de Tours fizično napadel bivšega ministra Daladierjeve vlade Mistrlerja. Bivši minister je poslal de Toursu dve priči, ki sta se sporazumeli s pričami napadalca, da se bosta dvobojevala na revolverje. Incident v Carcassonu je zbudil v pariskih političnih krogih precejšnjo senzacijo.

Redukcija plač v Franciji

Pariz, 2. aprila. d. V okviru ukrepov za štedenje je vlada sklenila, da se zmanjšajo prejemki ministrov za 15 odstotkov. Predsednika republike pa za 20 odstotkov. Vodstvo uradniških organizacij bo imelo v sredo v Parizu sejo, na katerih bo sklepalo o ukrepih proti zmanjšanju uradniških plač.

Huda griza v taborišču za internirance

V Wöllersdorfu je začela med interniranci razsajati griza — Zanimanje mednarodnega Rdečega križa

Dunaj, 2. aprila. d. V znanem koncentracijskem taborišču Wöllersdorfu, kjer je interniranih več tisoč socialnih demokratov in hitlerjevcev, je že pred kakimi desetimi dnevi izbruhnila huda epidemija grize. Vlada je skušala epidemijo prikriti, vendar pa se je za njo izvedelo ne le po Avstriji, marveč tudi v inozemstvu. Rodbine internirancev so bile v velikem strahu, ker se je govorilo, da je za zdravljenje v taborišču zelo slabo preskrbljeno. Te vesti so prišle tudi v inozemstvo in so med drugim povzročile, da se je centrala mednarodnega Rdečega križa odločila poslati na Dunaj svojega posebnega zastopnika. Določila je v ta namen nekega uglednega ameriškega zdravnika, ki je res pripotoval v Avstrijo. Ko so avstrijske oblasti o tem izvedele, so del na grizi obolelih inter-

nirancev na hitro prepeljali v dunajske izolirne bolnice, kjer so jih potem tudi pokazali odposlancu Rdečega križa. Ker pa se je epidemija le še širila in v bolnicah ali bilo več dovolj prostora, so bolnike namestili v zasilnih barakah v oddaljenejši dunajski okolici. Odposlanec Rdečega križa o tem ni bil službeno obveščen, je pa kljub temu izvedel za stvar in si kot nedobrodošel gost ogledal tudi te barake. Zaradi vseh teh dogodkov se je čutila vlada končno prisiljena, da je na veliko soboto izdala o epidemiji uradni komunikacije, ki pa zatrjuje, da je zbolelo za grizo samo 45 internirancev in še to v eni sami baraki izven pravega taborišča. Po zatrjevanju uradnega komunikacije je griza le lažja značaja in je večina obolelih že izven nevarnosti.

Ekspoze Mušanova

Predsednik bolgarske vlade in zunanji minister o odnošajih Bolgarije z Jugoslavijo

Sofija, 2. aprila. d. Ob zaključku razprave o proračunu ministrstva za zunanje zadeve je v Sobotanju predsednik vlade Nikola Mušanov podal obširen ekspoze o zunanjih politiki Bolgarije.

Ob tej priliki ju Mušanov ponovno poudarja, da je edini cilj zunanje politike Bolgarije sporazum in prijateljstvo z vsemi narodi, predvsem pa s sosedi. V spoznanju grozot vojne, ki je zahtevala toliko žrtv, Bolgarija ne vidi več v njej primerne orožja za mednarodno politiko. Bolgarski narod je iskreno vdan miru, je poudarjal Mušanov, ter nima sovražnih nimenov proti nobenemu. Vsaka nasprotna trditve je pogrešna, ker so vse pobude v mednarodni politiki za zagotovitev miru na čim širši podlagi in miren razvoj evropskih narodov, našle brezpogojno odobravanje Bolgarije.

Mušanov je tudi poudarjal vdanost Bolgarije namur Društvu narodov, o katerem pravi, da more edino vzpostaviti mednarodno ravnatežje. Bolgarija je brez obotavljanja podpisala Briandov-Kelloggov pakt, ki izključuje vojno kot sredstvo reševanja mednarodnih sporov, ter je z vsemi svojimi sredstvi podpirala stremiljenje za uspeh razorožitvene konference v pričakovanju, da bo konsolidirala mir in izključila možnost nove vojne.

Kar se tiče bolgarske politike proti sosedom, je Bolgarija podala dovolj dokazov o svoji miroljubnosti in volji, da hoče živeti s njimi v miru in prijateljstvu. Vladarske sestanke in posete turških, madžarskih in rumunskih državnikov je ves bolgarski narod iskreno pozdravil.

Mušanov je nadalje obširno govoril o balkanskem paktu ter je ponovno rekaptuliral razloge, zaradi katerih ga Bolgarija ni podpisala. Poudarjal je, da je ves bolgarski narod popolnoma razumel in odobril stališče, ki so ga zavzeli v tem pogledu bolgarski državniki. Tudi inozemstvo je pokazalo razumevanje za to stališče Bolgarije in ga tudi sosede niso kritikovali, temveč so samo izrazili željo, naj bi Bolgarija kasneje pristopila k paktu. V bolgarski politiki ni namr državam, ki so podpisale balkanski pakt, nastopila nobena izprememba. Ta politika bo tudi v bodoče stremela po dobrih sosednjih odnošajih, po sporazumu in prijateljstvu.

Govorec o odnošajih z Jugoslavijo je Mušanov poudarjal, da se po dolgi letih napetosti in nezupanju razvijajo v novi smeri in da je srečen, ker more ugotoviti, da je največja želja obeh bratskih narodov nadaljevanje dela za zblizanje in sporazum.

Obisk bolgarskega vladarskega para lani meseca decembra v Beogradu, je dejal

Balkanska konferenca

Sestanek sveta balkanske konference v Atenah — Plenarno zasedanje konference bo v Carigradu

Atene, 2. april. d. Na sobotni seji sveta balkanske konference se je Papanastasiu zelo pohvalno izrazil o stališču bolgarske delegacije, ki ga je zavzela na tem sestanku. V odgovor na neko brzojavko albanske delegacije je Papanastasiu poudaril, da balkanska konferenca ni službena ustanova, temveč izraz privatne iniciativnosti za ohranitev miru na Balkanu in zblizanje balkanskih narodov. Kljub vsemu temu, je dejal Papanastasiu, je delokrog balkanske konference na tem področju zelo širok in značilen.

Na včerajšnji seji je padel predlog, naj bi se sestanek balkanske konference odgodil za leto dni. Predsednik sveta Papanastasiu je izjavil, da bi bila takšna odgoditev v nasprotju z izrečnimi predpisi statuta balkanske konference, ki odredajo redno sestajanje konference vsako leto. Po sodbi Papanastasia govori vse, kar se navaja v prilogi odgoditve, ravno narobe za redno delo konference, ker je dolžnost konference, da s svojimi sklepi odstrani vse morebitne težkoče. Balkanska konferenca, je rekel Papanastasiu, mora ravno v sedanjih dobi delati s podvojeno močjo.

Po govoru Papanastasia je svet balkanske konference sklenil, da se bo plenarno sestanek balkanske konference vršil v Carigradu.

Začasna uprava razlaščenih gozdov

Pravilnik ministrstev za kmetijstvo ter za šume in rudnike — Izkoriščanje gozdov

Beograd, 2. aprila. A.A. Z zakonom o likvidaciji agrarne reforme na veleposestvih je določena tudi razlastitev na tistih veleposestvih, katerih gozdna površina je večja od 1000 katastrálnih orolov, za potrebe agrarnih subjektov. V zvezi s tem zakonom je minister za kmetijstvo v sporazumu z ministrom za šume in rudnike predpisal pravilnik o upravljanju razlaščenih gozdov. Po tem pravilniku se imajo smatrati gozdovi, ki se razlase na podlagi tega zakona o likvidaciji agrarne reforme na veleposestvih, za gozdove, ki stoji pod posebnim javnim nadzorstvom. Svrha gospodarjenja nad temi razlaščenimi gozdovi je ohranjanje agrarnih interesov in poljedelskih gospodarstev ter pospeševanje njihovih gospodarskih in kulturnih ciljev. Ti gozdovi se ne morejo izkoriščati v druge svrhe.

Dokler se ne uredi odnošaj teh gozdnih nepremičnin in s pravilnikom ne razdeli med interese, se bo dala tem gozdovom v srezih sušarskem, delniškem, čabarskem in vrhaskem začasna državna uprava razlaščenih gozdov v Delnicah, v dravski ba-novini začasna državna uprava razlaščenih gozdov v Ljubljani, dočim bodo v ostalih srezih razlaščeni gozdovi pod upravo ban-skih uprav.

Predsednike in člane začasnih državnih uprav razlaščenih gozdov imenuje minister za kmetijstvo v sporazumu z ministrom za šume in rudnike.

Pravilnik obširno govori o delu in nalogah teh začasnih uprav ter o njihovih funkcijah, o prodaji lesa, ki se sme vršiti samo z licitacijo, dočim se sme iz svo-

Mušanov, ter čustva, ki so se ob tej priliki spontano manifestirala v obeh državah, kažejo, da je prijateljstvo mogoče in ustvarljivo. Kar nas zblizuje, je očitno za vsakega in od vsakega priznano. Kar nas deli, se more odstraniti v duhu vzajemnega zaupanja, da bi se omogočilo sodelovanje obeh narodov in držav za splošno dobro. Upam, je dejal predsednik bolgarske vlade nadalje, da se bodo pogajanja za rešitev vseh vprašanj, glede katerih je bil v Beogradu dosežen srečen sporazum in ki so bila našeta v oficelnem komunikaciju, objavljenem ob koncu mojih razgovorov z g. Jevtičem, mogla pričeti v kratkem in da bodo uresničila upanja ter pričakovanja tako obeh narodov, kakor tudi vseh prijateljev miru in sporazuma.

Ob koncu svojega ekspozija je Mušanov dejal, da služi Bolgarija s takim razumevanjem položaja najbolj stvari splošnega miru, zlasti pa na Balkanu. Bolgarija želi ustvariti stalne pogoje za mirno življenje balkanskih narodov ter pričakuje, da jo bodočnost ne bo demantirala. Bolgarija hoče spoštovati pogodbe ter izvrševati mednarodne obveznosti in zahteva le, naj se spoštujejo tudi njene pravice.

Pariz, 2. aprila. d. „Temps“ je objavil daljše poročilo o ekspoziciji Mušanova v Sobotanju. Posebno se bavi s trditvijo Mušanova, da balkanski pakt ni v skladu s uhom in načeli Društva narodov. List pravi, da je Mušanov v zmoti; če je bil kak sporazum regionalnega značaja izdelan v duhu pakta in splošnih priporočil Društva nar., je bil to gotovo pakt, ki so ga v Atenah podpisale Jugoslavija, Rumunija, Turčija in Grčija. V zvezi s tem tolmači „Temps“ čl. 19. pakta Društva narodov, ki določa, da more Društvo narodov v primeru težkoč pri izvrševanju kake pogodbe pozvati prizadele države, naj proče vprašanje morebitne revizije te pogodbe. List pravi, da dokazuje že dejstvo samo, ker so balkanski pakt podpisale štiri balkanske države, da se mirovne pogodbe, ki se tičejo teritorialnega stanja na Balkanu, uporabljajo v celoti, kar pomeni, da balkanski pakt nikakor ni v nasprotju s čl. 19. pakta Društva narodov. Nadalje pravi list, da načelno nič ne ovira Bolgarske, da se ne bi mogla odkrito pridružiti beograjski, bukeški, atenski in ankerski vladi v skupnem delu za zagotovitev miru. Končno hvali izjavo Mušanova, da bo Bolgarijo vodila politika dobrega sosedstva, sporazuma in prijateljstva s sosednimi državami, takoj pa pristavlja: Treba je samo vprašati, ali bi ta lojalna politika ne bila morda lažja in koristnejša v okviru balkanskega pakta kakor pa izven njega?

Japonska proti posojilu Kitajski

Japonska vlada si lasti pravico protektorata nad Kitajsko — Japonski pogoji za povratek v DN

Moskva, 2. aprila. d. Listi so objavili vest iz Sanghaja, da se vzbudila veliko pozornost pogajanja, ki se vrše med večjo skupino tjakaj došlih mednarodnih bančnikov. Gre za večje posojilo, ki naj bi ga dovolil poseben mednarodni konzorcij Kitajski. Načrt za organizacijo tega posojila, ki je našel v Zedinjenih državah odbritev in podporo najozbiljših krogov okoli Roosevelta, pa je naletel na odločen odpor japonskih diplomatskih zastopnikov na Kitajskem. Japonska je kategorično protestirala, ker se k organizaciji konzorcija neče pritegniti japonski kapital. Ko so nato vprašali japonske zastopnike, ali hoče Japonska sodelovati pri posojilu, so odgovorili negativno. Pri pogajanjih z bančniki v Sanghaju so japonski zastopniki zahtevali, naj se opusti omenjeni načrt, ter so dokazovali, da položaj na Kitajskem ne dopušča pricetne investicijskih del z inozemskim denarjem. Istočasno je Japonska ponudila nankinski vladi posojilo, ako sklene trajen japonsko-kitajski dogovor. Japonski diplomati so zastopnikom namernavane bančnega konzorcija povsem jasno namignili, da hoče Japonska govoriti v vseh vprašanjih, ki se tičejo odnošajev Kitajske z drugimi državami, odločilno besedo, ker ima v svojih rokah moč za zaščito reda na Daljnem vzhodu. To zadržanje Japonske je izzvalo v mednarodnih finančnih krogih veliko nezadovoljstvo, ker vidijo v njem poziv za vzpostavitev neprikritega japonskega protektorata nad Kitajsko. Pri tem poudarjajo, da so se zahteve Japonske pokazale prvič v tako odločni obliki, ker predstavljajo že nekaj veto proti ukrepom, ki jih odobrava večje število drugih vlad in ki jih podpira tudi Društvo narodov. Strokovnjaki, ki jih je poslalo tajništvo Društva

Huda avtomobilska nesreča

Beograd, 2. aprila. p. Iz Kragujevca poročajo, da se je na poti med Kragujevcem in Beogradom pri 11 km dogodila huda avtomobilska nesreča. Člani sportnega kluba „Borac“ iz Kragujevca so se udeležili v Topoli tekme s tamšnjim klubom „Oplenac“, po kateri so se vračali s svojim vodstvom v avtomobilo domov. Po neprevidnosti šoferja se je avtomobil prevrnil ter je pri tej priliki izgubil življenje predsednik kluba, dočim so bili štirje drugi potniki hudo ranjeni, pet pa laže.

Zmaga ljubljanskih šahistov nad beograjskimi

Ljubljančani so porazili Beograjčane s 5 in pol proti 2 in pol točke — Ljubljanski šahovski klub je postal državni prvak

Beograd, 2. aprila.

Na velikonočno nedeljo se je v restavraciji Kolarčevega ljudskega vsučilišča vršila finalna tekma za naslov jugoslovenskega šahovskega prvaka med Ljubljanskim in Beograjskim šahovskim klubom. Za tekmovalce je vladalo v javnosti velikansko zanimanje, ker je bil izid glede na izenačenost obeh moštvo popolnoma negotov. Tekmi je prisostvovalo veliko število občinstva: zlasti je bilo med gledalci obilo Slovencev. Zmagal je Ljubljanski šahovski klub z rezultatom 5 in pol proti 2 in pol točke in je postal tako državni prvak.

Borba se je pričela ob 15. Zreb je določil naslednje pare: Pirc (L) — König (B), L. Gabrovšek (L) — Tot (B), Furlani (L) — Nedeljković (B), dr. Braun (B) — Milan Vidmar ml. (L), Preinfalk (L) — Tomović (B), Vuković (B) — Sikošek (L), Sorli (L) — Petrovič (B), I. Nikolić (B) — inž. Rupnik (L). Partije so potekle takole: Najprej sta končala na tretji deski Furlani in Nedeljković. Furlani je kot beli otvoril z damskim kmetom. Nedeljković se je branil z indijsko obrambo. Partija je bila ves čas izenačena, proti koncu pa je prišel Beograjčan napadati. Furlani je s spretnim manevrom pozicijo izenačil in se je partija po treh urah končala z remijem. Kmalu nato je Ljubljana zmagovala prvo zmago. Dr. Braun je kot beli proti Vidmarju igral damski gambit in je bil v nekoliko boljši poziciji. Igral je na napad, ki ga je pa sin vlemojstra sijajno zavrnil in je v lepelem stilu zmagal. Z 1 in pol točke proti pol točki za Ljubljano je bila tekma ob 17. prekinjena. Na skoro vseh deskah so stali Ljubljančani bolje in je bilo že tedaj jasno, da bodo odločili borbo v svojo korist.

General Cukavac je napredoval v čin divizijskega generala

Iz Beograda smo prejeli vest da je z ukazom Nj. Vel. kralja napredoval v čin divizijskega generala vršilec dolžnosti komandanta dravske divizije, generalštabni brigadni general g. Vladimir Cukavac.

Odlični vojaški strokovnjak g. Cukavac, ki je po rodu iz Valjeva, je prišel na sedanje službeno mesto 10. decembra l. 1932. Da se mu njegove vojaške sposobnosti priznavajo, pričra prav njegova lepa kariera, saj šteje komaj okrog 50 let. Ko je po dovršeni vojni akademiji služboval nekaj let pri četi, je obiskoval še višjo akademijo, ki jo je dokončal tik pred balkansko vojno. Udeležil se je balkanske in svetovne vojne in si priboril več visokih vojaških odlikovanj. Po vojni je bil g. Cukavac dve leti bataljonski komandant l. 1921. pa je bil v činu podpolkovnika prevečen v generalni štab. Zavzemal je zatem več odgovornih položajev. Med drugim je bil naš vojaški ataše v Sofiji, načelnik štaba kraljeve garde in načelnik generalštabnega oddelka ministrstva za vojsko in mornarico. Ugodnemu vojaškemu strokovnjaku k njegovemu napredovanju iskreno čestitamo!

Zaposleni in nezaposleni gozdarji

V državni službi so 704 gozdarji, 710 pa jih čaka na zaposlitev

Zagreb, 2. aprila

Z vprašanjem zaposlitve absolutentov univerze se bavijo razne strokovne organizacije kakor združenja agronomov, inženjerjev in arhitektov, organizacije zdravnikov, profesorjev, gozdarjev itd. V zadnji številki »Šumarskega lista« je izšel članek dr. Nikole Neidhardta iz Zagreba, ki obravnava vprašanje zaposlenih in nezaposlenih gozdarjev ter predlaga numerus clausus za studente gozdarstva. Številni absolutenti gozdarstvih fakultet v Zagrebu in Beogradu nimajo nobenega upanja na zaposlitev. Mnogi čakajo že več mesecev. Problem brezposelnosti je postal zelo pereč in je zaradi tega razumljiva zahteva po omejitvi naraščanja.

V zgodovini gozdarstva je bilo že več primerov, da absolutni visokih gozdarstvih šol niso dobili zaposlitve. Velika hiperprodukcija gozdarstva naraščanja je bila n. pr. leta 1890. Mnogi absolutenti visokih gozdarstvih šol so službovali kot neplačani pripravniki, drugi pa so iskali službe celo kot logarji in gozdni čuvaji. Članek so priložene tabele, iz katerih je razvidno, koliko Jugoslovenov se je izšolalo na gozdarstvih višjih šolah vse od leta 1863. pa do konca leta 1932. Druga tabela pojasnjuje koliko absolutentov visokih gozdarstvih šol lahko najde delo na našem področju. Zaključek je, da lahko zaposlimo na leto povprečno 37 absolutentov gozdarstva.

Produkcija gozdarstva naraščanja bo treba zaradi tega omejiti letno na 34 absolutentov vsako tretje leto se pa lahko to število poveča za enega S to omejitvijo bi se povečala tudi kakovost izobrazbe, ker bi se na šolah lahko posvetila večja pozornost individualnim sposobnostim Dr. Neid-

Ob 21. se je tekmovalstvo nadaljevalo. Rupnik, ki je že pri prekinjenju stal mnogo bolje, je z nekaj krepkimi potezi prisilil Nikolića h kapitulaciji. Prav živa je bila partija med obema mojstrima Pircem in Königom. Pirc je otvoril z damskim gambitom in je v 22. potezi dobil važnega kmeta. Prednost je sijano izkoristil in zmagal v krasnem stilu. Prav dramatično je potekala partija L. Gabrovšek — Tot. Igrala sta Blumenfeldov gambit. Tot je z žrtvijo kmeta dobil boljšo pozicijo, ni pa najbolje nadaljeval. Gabrovšek je igral brez napake in je prekrizal tudi vse remijske račune nasprotnika ter zmagal. Edino partijo je za Beograd odločil Tomović. Igral je od začetka do konca zelo energično, vendar mu je slaba igra Preinfalka, ki menda ni bil v formi, omogočila dokaj lahko zmago. Ostali dve partiji sta bil ves čas izenačeni in sta se končali z remijem, in sicer Vuković — Sikošek in Sorli — Petrovič. Ljubljanski so beležili 4 zmage, 3 remije in en sam poraz, tako da se je tekmovalstvo končalo z visoko zmago 5 in pol : 2 in pol.

Uspeh Ljubljančanov je tem večji, ker so Beograjčani nastopili s štirimi mojstri. Ljubljančani pa le z enim. Na strani Beograda so igrali mednarodni mojster König in nacionalni mojstri Nedeljković, Tot in Tomović, za Ljubljano pa mednarodni mojster Pirc. Ljubljanski šahovski klub je prvotno predlagal, da bi igrali dvokrožni turnir, kar pa so Beograjčani odklonili.

Danes se je v Zemunu vršil brozopetni turnir med Beogradom, Ljubljano in Zemunom. Nastopili so trije Beograjčani, dva Ljubljančani in štirje Zemunčani. Rezultat nam še ni znan. Zvečer je bil na čast gostom banket.

hardsht predlaga torej, naj se fiksira število slusateljev gozdarstvih fakultet tako, da bi se že pri vpisu vpoštevalo določeno število in da bi bili v drugi letnik sprejeti samo oni kandidati, ki so položili prvi diplomski izpit v rednem roku. Doba studiranja pa naj bi se podaljšala od sedanjih štirih na pet let. Peto leto predstavlja predlagatelj kot poizkusno dobo v raznih gozdarstvih podjetjih in zaradi tega naj bi imela vsaka gozdarstva fakulteta tudi na razpolago podjetja, kjer bi se naraščaj uvažal in praktično delo.

Hiperprodukcija gozdarstva naraščanja postaja obupna. Privatnih služb sploh ni več. Edina delodajalca sta država in največja lesna industrija. Večina lesnih podjetij pa dandanes sploh ne reflektira na kvalificirane moči. Brezposelnih inženjerjev in studentov je več kakor vseh gozdarstvih strokovnjakov na področju ministrstva za gozdove in rudnike. Brezposelnih inženjerjev je 90, studentov pa 620, torej vseh skupaj 710, dočim je vseh zaposlenih gozdarstvih strokovnjakov v državni službi komaj 704. Najstarejšim gozdarstvih uradnikom, ki bodo v naslednjih letih dosegli pravico do pokojnine, stoji nasproti naraščaj od 700 oseb, ki v dobi petih let pričakuje nastemitev.

Brezposelni gozdarstvi strokovnjaki in njihov naraščaj, ki nima upanja na zaposlitev, se priključuje trumi ostalih brezposelnih intelektualcev in se to gorje ne da rešiti na drug način, kakor z omejitvijo naraščajke produkcije in z najstrožjo selekcijo v šolah. Poleg tega bi se dala deloma omiliti brezposelnost v vrstah gozdarstvih strokovnjakov, če bi se vpošteval predlog sarajevske podružnice gozdarstvega združenja. Po tem predlogu naj bi se kreirala nova gozdarstvo-inženjerska mesta na ta način, da bi se na dnevnišnji in podobna mesta nastavljal samo gozdarstvi inženjerji. Pri vsaki gozdarstvi upravi v Bosni in Hercegovini naj bi se namestili po en gozdarstvi inženjer, v Srbiji in Črni gori pa naj bi se za geometre in pisarje nastavljal v prvi vrsti brezposelni gozdarstvi inženjerji.

Smrt uglednega narodnega šolnika

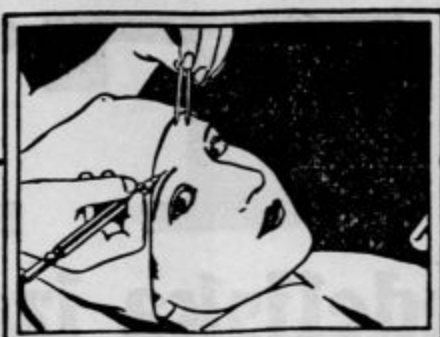
Ljubljana, 2. aprila.

G. Berce Alojzij, upravitelj narodne šole pri Sv. Jakobu ob Savi, je umrl 31. marca v državni bolnišnici v Ljubljani. Bolehal je »metjem vratnih žlez«.

Danes smo ga položili v svobodno zemljo, kamor je pribežal takoj ob prihodu Italijanov na njegovo rodno grudo. Rodil se je l. 1896. v Dornbergu na Goriskem kot županov sin. Oče mu živi še danes na rodnem domu. Starček joče za dvema svojima sinovima, ki s a umrli v Jugoslaviji. Jože pred nekaj meseci v Mečini pri Mariboru in zdaj Lojze v Ljubljani. Oba mlada in delavna šolska upravitelja. Naš Lojze je po dovršeni ljudski šoli šel na učiteljske v Gorici, kjer je maturiral l. 1915, tik pred italijansko vojno napovedjo. Nameslo v učiteljsko službo je šel na vojno, kjer je bil ranjen in so mu stisnili prsni koš, da ni nikdar več popolnoma ozdravel. V aprilu l. 1919. je nastopil službo v Zaloščah tik Nornberga, a že v novembru l. 1919. je prišel v Jugoslavijo, ker tam ni mogel gledati trpljenja rojakov. Nastopil je učiteljsko službo v konjskem srezu in kmalu je postal stalni upravitelj v Spitaliču. Tu je razvil najvažnejše narodno delo in si ustvaril lastni dom s svojo izvoljenko učiteljico Plevnikovo Katjo iz Črnomlia, ki ima v svoji neizmerni bolesti tolažbo v treh sinovih, ki plakajo za svojim dobrim očetom.

Pokojnik je bil neomajen nacionalist. Ze v Spitaliču je ustanovil Sokola, kateremu je bil starosta do svojega odhoda 1932. k Sv. Jakobu ob Savi, kjer je bil agilni prosvetar domači sokolski četi. Berce Alojzij je bil marljiv učitelj, ki se je vedno zavedal svojega plemenitega poklica. Deloval je v vseh krajevnih društvi na prosvetnem in gospodarskem polju.

Pogreb je pričal, da je bil pokojnik zelo priljubljen pri svojih domačinih in v učiteljskih vrstah. Vojaška godba ga je spremljala in mu izvršila vse vojaške časti rezervnega oficirja. Na grobu so se od njega poslovili z lepimi govori g. Zidanšek, načelnik kmetijskega oddelka banske upra-

Elise Bock

priznana avtoriteta v kozmetiki
podeljuje po svoji osebnosti asistentinji

v četrtek in petek
5. in 6. aprila t. l.

**brezplačen
praktičen pouk**

Predochi Vam najnovejše in najenostavnejše metode negovanja
Vaše polti, ki zahtevajo le malo
časa in skoraj nikakih stroškov.
Naučite se tudi Vi po navodilih te
specialistke novodobne kozmetike!

Prosimo Vas, da se pravočasno
prijavite v

drogeriji KANC
v nebotičniku

ve, v imenu domačinov iz Spitaliča upravitelj in predsednik učiteljskega društva v Konjicah g. Hrčič Janko, a v imenu rojakov iz Juljske Krajine sreski šolski nadzornik g. Urbančič Alojzij.

Počivaj v miru!

Uspeh malih mariborskih harmonikarjev v Beogradu

Beograd, 2. aprila

Zbor malih harmonikarjev iz Maribora je priredil v soboto zvečer v Kolarčevi dvorani v Beogradu koncert, ki je bil za malečke pravo zmagoslavje, za razvaljeno beograjsko publiko pa prijetno iznenačenje. Beograjski listi prinašajo občirna poročila o koncertu. »Politika« pa pod naslovom »Več tisoč Beograjčanov je navdušeno pozdravljalo 26 malih Mariborčanov« tudi sliko treh članov zbora.

O koncertu samem piše »Politika« med drugim: Velika dvorana že dolgo ni odmevala od takega navdušenja in ploskanja kakor pri tem koncertu in publika že dolgo ni bila tako zadovoljna. Ze sam pojav 26 malčkov njihovi okrogli nasmejani obrazi in lična slovenska narodna noša so bili povod, da so bili sprejeti s pravim viharjem aplavza. Moramo pa takoj naglasiti, da je bila njihova pesem na lepi višini ter je upravičila veselo slavo mladega zbora.

Koncert se je pričel ob 9, a mariborska deca je imela za seboj že buren dan, poln doživljanja. Ogledala si je prestolnico, na Vrbi je prišla v stik z beograjsko mladino, popoldne je bila v Avtomobilskem klubu, kjer je bila pogostena s slaščicami in kakaom, a zvečer, ko mala deca običajno že spi, je morala na koncert. Ko so otroci kljub vsej utrujenosti izvrstno in brez pogrčkov absolvirali svoj dolgi program, so si publiko popolnoma osvojili.

»Politika« dalje navaja, da je občinstvo uživalo zlasti pri pogledu na malega Marka, najmlajšega člana zbora harmonikarjev, ki mu je šele pet let, a se je kljub temu zelo hlabro zadržal. Po pozdravu Beograjčanov si je fantek svoj s cvetjem in trakovi okrašen klobuček tako močno poveznil na glavo, da mu je izpod njega gledal samo nos. Ker se je bal, da izgubi takt z drugimi, si ni upal izpustiti harmonike iz rok in popraviti klobučka, pa je igral, ne da bi kaj videl. Zelo je občinstvu ugajal tudi mali Ravnik. Oba fantka sta tako izvrstno absolvirala svoj solistični del, da sta ju morala ponoviti. Program je bil sestavljen po večini iz slovenskih narodnih pesmi. Čeprav je pa bilo teh pesmi okrog 30 in na koncu še vesela kranjska svatba, so morali harmonikarji skoro večino točk ponoviti.

Mariborska deca je na velikonočno nedeljo priredila še dva koncerta, enega popoldne za beograjske dijake, a drugega zvečer v Kolarčevi dvorani.

Zbogom zima! Smuk v pomlad!

Ze nekaj rekorderjev smo objavili letošnjo zimo. To je pa naša najmanjša smučarska rekorderka (vsaj po starosti): Sonjica Stenovec — Baumgartnerjeva, ki bo julija stara šele dve leti, pa je letos že začela smučati izven kuhinje.

Ljubljana na praznike vstajenja

Ljubljana, 2. aprila
Dobrih devetnajst sto let že praznuje krščanski svet praznik Kristusovega vstajenja, praznik človekovega kvišku stremčega duha v času prebujajoče se prirode. Preko vseh viharov dob je ostal ta praznik, ki ga človeku novih upov v življenje in nove volje do dela.

Ljubljana se je letos pripravila nanj nad vse praznično. Ni se ji poznalo toliko na zmag kakor po tem, da so se široke množice poglobile v skrivnost Kristusove smrti in vstajenja. Na veliki petek so pozno v noč romale

dolge procesije ljudstva

od cerkve do cerkve, od božjega groba do božjega groba. V mesto so prišli Posavci in Barjani. Spet se je pokazalo, kako malo je še Ljubljana meščanska, da prevladuje v njej še zmerom tisti zdravi kmečki življenjski kar ne da preveč čutiti puble civilizacije.

Velika sobota. Mesto je podobno mravljišču. Iz vseh sedmih farnih cerkva so v popoldanskih urah doneli zvonovi, klicali ljudstvo

k vstajenju,

ki se je odzvalo kakor še nikoli. Nebo je bilo dobrohotno. Tu pa tam oblačno, zdaj pa zdaj malo grozeče, vendarle ni dalo dežja, ki velikosobotnim popoldnevom nič kaj rad ne prizanaša. Ljudje so bili dobre volje. Sonce je dalo pravo pomladno razkošje. A česar ni zmoglo sonce, je dal prvi april... Toda zvonjenje zvonov, zvoki godbi in slovesni trenutki Kristusovega vstajenja so bili šalam letos neprijazni. In pomlad je dihal, da je skoro sleherni pomislil, kako bo praznike prebil v prosti naravi.

Zlasti živo je bilo mesto zvečer. V središču mesta, od magistrata do Tivolija in od pošte do Križank so vrele nepregledne množice ljudstva. Na stehi Ljubljanske kreditne banke je okoli pol osme ure zaigrala

železničarska godba.

Tako imenitnega koncerta Ljubljana še ni doživela in še marsikako drugo mesto ne z boljo slavno preteklostjo. Ljudje so se nekaj časa začudeno ozirali okoli sebe in drug drugega vpraševali: odkod godba? Saj procesije so bile že vse v cerkvah, da bi pa godci domov grede tako navdušeno igrali, se je temu in onemu zdelo le malo preveč. Zadevo so kmalu pogruntali. Vse se je usulo proti pošti in se zastrmelo tja gori na vrh banke, ki je bil nekam skrivnostno razsvetljen in raz katerega so vse mesto preplavljale zdaj koravnice, zdaj pesmi kakor za stavo. Po Kongresnem trgu, Šelenburgovi ulici, Aleksandrovi cesti in velikem tivolskem dvorodu se je v nekaj trenutkih razvilogo mogočno velikomestno promeniranje, kakor da je vse slovensko ljudstvo slavilo kdo ve kako sijajno zmago.

V Križankah pa je vladal lep mir, vsa okolica cerkve je imela na sebi nekaj mističnega. Na obzidju zdolž Emonske in Čojzove ceste je lahko se zibaje vila blesteča vrsta lampiončkov, ki so cesti dali slovesen obraz.

Od pošte so prihajale goste trume ljudstva

k tradicionalni velikonočni procesiji križevniškega reda.

Ob osmih je zaklenkal mali zvon, potem drugi in tretji. Množica je potihnila in poslušnila ubranemu potrkavanju. Iz cerkve se je že vila procesija. Zazvenele so činele, zapeli rogovi in oznanili, da je tudi za prebivalcev Križank Kristus vstal od mrtvih.

Nastala je tiha noč od velike sobote na veliko nedeljo. Prvi april. Oblačno jutro. Potem sonce in spet oblaki. April je pokazal, da je ostal neizpremenjen. Okoli popoldneva je sonce le pričelo zmagovati, in ob dveh po kosilu je zafjal krasen pomladanski dan. Vse je kazalo, da vreme potresne procesije ne bo motilo. Iz vseh ljubljanskih farnih cerkva so se vile dolge romarske procesije s križi in banderi proti stolnici, iz katere je ob pol štirih krenila

potresna procesija

z najsvetejšim v cerkev sv. Jožefa. Nebo se je iznenada stemnilo. Pričelo je grmeti.

Maribor ob velikonočnih praznikih

Maribor, 2. aprila.

Na velikonočno nedeljo je bilo nebo zastrto z oblaki in je praznično razpoloženje kvarilo slabo vreme. Mariborčani so ostali ves dan doma. Izkoristili pa so zato današnji dan, ker jih je

prijazno sonce

izvabilo v okolico. Pogrešali smo letos običajno velikonočno streljanje, ker ga je oblasno strogo prepovedalo. Kako umestna je bila ta prepoved, nam povedo v bolnišnici, kamor so doslej prispeli z deželo 4 žrtve streljanja.

Primorskim trpinom je pripravilo nekoliko veljskaj za velikonočne praznike mariborsko

društvo »Nanos«.

V zaslišno urejenih prostorih v Grajski ulici se je živelo na veliko noč popoldne zbralo večje število. Društveni predsednik g. Marino Kralj jih je v svojem nagovoru povedel v mislih v drage domače kraje in jim nato razdelil pirhe v obliki oblačil in drugih darov.

Malo opravka

so imeli oba dneva na policiji in reševalni postaji. Aretiranih je bilo samo pet oseb zaradi manjših policijskih prestopkov, po večini zaradi pijanosti. Med prijavljenci pa je bilo več fantičev, ki so se pregrešili zoper prepoved varnostnega oblasva s streljanjem s karbidom. Zabeležiti je

primer poizkušene samomora.

Pred prazniki je prispel v Maribor 35 letni potnik neke zagrebške tvornice usnja Franc K. Mož je bil svoje dni knjigovodja pri trgovcu Bergerju v Murski Soboti. Zagledal se je bil že lani v neko blaginjarko in z njo pobegnil v Avstrijo, kjer sta živela nekaj časa. V Mariboru se je nastanil v nekem hotelu, kjer so ga na veliko soboto našli s prerezanimi žilami na levi roki. Poklicani reševalci so ga takoj pre-

In toliko da je večji del procesije z najsvečejšim bil v cerkvi, je nastala nevihta s ploho in točo, ki je trajala dober četrti ure, nato pa je še kako dobro uro močil mesto pohleven dež.

Tako malo dogodkov kakor v letošnji veliki noči že nekaj let ne pomnimo. Razen običajnih prireditvev procesij in žegna sta pa le dva dogodka, ki jih je treba zabeležiti kot velika.

Na veliko nedeljo so se v vseh cerkvah brale

svete maše v slovenskem jeziku.

Latinsčina je s tem v veliki meri izpodrinjena iz verskih obredov. Tako je Slovenec po dolgih razgovorjanjih le prišel v cerkvi do slovenske besede.

Drugi dogodek je bil pa tudi povsem cerkvenega značaja. Na veliki ponedeljek dopoldne ob pol 10. je ljubljanski škof dr. Rožman izvršil

umeščenje novega stolnega prošta Ignacija Nadraha in stolnega dekana ljubljanskega dr. Franciška Kimovca.

Prejšnji prošt je bil lani umrl Andrej Kalan, dosedanj stolni dekan pa sedanji prošt Ig. Nadrah, na katerega mesto je stopil dr. Fr. Kimovec. Umeščenje je bilo nad vse slovesno. Ko je škofov kancelar prebral na pergamentu pisane papeževne bule, sta oba nova cerkvena dostojanstvenika glasno molila predpisano veroizpoved, prisegla na evangelij, nato jima je pa škof izročil insignije: prstan, naprsni križ, migro, prošto pa tudi pastirsko palico. Po tem obredu jima je pokazal njuni bodoči mesti v koru za oltarjem, nakar so pevci zapeli slovesno zahvalno pesem. Sledila je velika maša, ki jo je ob navzočnosti škofa bral novi prošt Ignacij Nadrah. Običajne pridige pri tej dopoldanski maši zaradi umeščenja ni bilo.

Tako so potekali velikonočni prazniki. Šmarna gora, Sv. Katarina, Kurešček že dolgo niso videli toliko izletnikov. V deželo prihaja pomlad. Španski berez je že ozelenel. Kostanji so kar čez noč pogladi nežne, bledelele liste. Še nekaj dni in vsa narava bo cvetoč vrt.

Ljubljana, 2. aprila

V ponedeljek okrog 15. je bila policijska uprava na Bleiševo cesti obveščena, da so našli v Tobacni ulici v neki nedograjeni hiši

obešenega mlajšega moškega.

V Tobacno ulico sta odšla policijski zdravnik dr. Avramovič in dežurni uradnik gospod Ramovš.

Našla sta nesrečnika dva delavca, ki sta šla v omenjeno zgradbo in sta hotela v pritličju piti vodo. Eden njiju je opazil pri zidu naslonjenega mlajšega človeka in ga pozdravil: »Servus«. Ker se pa ta ni odzval, je delavec stopil bliže in presenečen opazil, da je neznanec obešen. Policijska komisija je ugotovila, da gre za okrog 30letnega točaja Josipa Hainška, oženjenega in očeta enega otroka. Hainšek se je najprej obesil na motvoz, a se mu je vrvič utrgala. Nato je vzel kos žice in se obesil nanjo.

Vzrok samomora ni znan. Pokojni Hainšek je bil zadnje čase nekam potrt in zmeden. Življenje si je najbrž končal v trenutni duševni zmedenosti. Truplo so prepeljali v mrtvašnico k Sv. Kristofu.

V ponedeljek popoldne so bili orožniki v Vevčah obveščeni, da so iz Ljubljaniice na Fužinah

potegnili utopljenko,

katere truplo je že delno razpadlo in ki je najbrž ležalo več tednov v vodi. Utopljenka bo najbrže 21letna služkinja Marija Šintlerjeva, rojena v Ravnah in v Boštani pristojna. Šintlerjeva je služila pri gospe Dejakovi na Vidovdanski cesti 22. a je 3. marca zvečer izginila brez sledu in so pasantje istega večera okrog 23.30 na šentpetrskem mostu čuli klice na pomoč iz Ljubljaniice.

Orožniška postaja je obvestila o najdbi policijsko upravo v Ljubljani, ta pa brata Šintlerjeve, ki je odšel v Vevče, da ugotovi, ali je utopljenka res njegova pogrešana sestra.

peljali v bolnišnico, kjer so mu nudili pomoč in ga rešili izkrevavitve. Nesrečnik je obupal nad življenjem zaradi nesrečne ljubezni.

Zalostno je tudi odjeknila na veliko noč vest, da

je umrl posestnik in upokojeni inspektor finančne kontrole g. Ivan Kosič, star 59 let. Pokojnik je bil znana mariborska osebnost. Za svoje usluge je bil odlikovan z redom sv. Save. Pridobil si je veliko krog prijateljev in znancev, ki ga bodo zelo pogrešali. Najhuje pa je njegova smrt zadela rodobno, ki je izgubila z njim nemarodestljivo očeta. Pokopali ga bodo v torek ob 15.30 na mestnem pokopališču na Pobrežju. Bodi mu ohranjen časten spomin, žalostnim preostlim naše iskreno sožalje!

Smrt zaslužne narodne žene

Cirkovce pri Pragerskem, 2. aprila

Nedavno smo položili k večnemu počitku zasluženo ženo, gospo Antonijo Koržetovo. Bila je vzor slovenskih odnosno jugoslovenskih žen in mater. Skromna, značajna in marljiva ko mravlja. Nikdo ni odšel od nje brez tolažilne besede, rada je izdala obdarovala siromake in pomagala povsod, kjer je le mogla. Podpirala je izdatno tudi cerkev. Vzgojila je lepo svoje otroke, ki so vsi v ugodnih položajih.

Vsi smo rajnko ljubili in spoštovali. Nedvomno je, da dobra žena ni imela med nami sovražnika. Blagi pokojnici bo ostal med nami najlepši spomin!

Sebi in svojim v pouk in zabavo

naročite Ilustrirano tedensko revijo „ŽIVLJENJE IN SVET“

Uprava: Ljubljana, Knafjeva ulica št. 5.

„INRI“ in „Parsifal“ v gledališču

Ljubljana, 2. aprila.

Za veliko noč je imel tudi naša drama svoj praznik. Kakor je že vsa zadnja leta običaj, so tudi letos obnovili v režiji prof. Šesta za veliki teden pasijonsko igrano INRI, kakor sta jo za naš odpravljeni Gregorin in dr. Tominc. Ko je v sredo prišel INRI prvokrat na oder, je bil obilno srednje dober. Pravega velikonočnega razpoloženja pri ljudeh takrat pač še ni bilo. Potem je zanimanje raslo iz dneva v dan in večer in danes popoldne je bil na Pasijon tolikšen naval, da je bila hiša mnogo premajhna. V parter so dali postaviti dve vrsti rezervnih sedev, veliko število občinstva pa se je kljub temu zamažilo pred okencem blagajne in je moralo na koncu oditi praznih rok. Največ zanimanja vzbujala Pasijon med občinstvom ožje okolice Ljubljane, odkoder je največji naval na teater.

INRI je plemenita, zvesto po svetopisemskem tekstu napisana svečana ljudska igra, ki je v naših razmerah tudi za umetniški teater, kakršno je naše Narodno gledališče, najbolj primerna za velikonočni čas. Publiko, ki jo INRI razvema vsako leto, res da ni v ogromni večini naša prava gledališka publika. Naš Pasijon hodijo gledat vsako leto predvsem ljudje, ki jih opozorijo na teater veliki lepki na cerkvenih vratih — torej ljudje, ki prihajajo v gledališče iz cerkve. Toda če se spominjamo, da so se nabožni obredi in gledališka umetnost v davnih časih rodili iz istega vira, bomo znali prav ceniti vrednost tega občinstva za teater. To so ljudje, ki prihajajo v parter in v lože z nič manj svejimi, nič manj dragoceni občutji, kakor premierska publika, in pridobiti enega teh prazničnih gledalcev za zmerom za gledališče, ne more biti nič manjše zaslužke.

nje, kakor obdržati sto onih gospodskih stalnih gostov s premier. Takšne prigodniške predstave so najboljše, najrazumnejša propaganda za popularnost naše drame med ljudstvom, ki mu je namenjena.

O umetniškem uspehu uprizoritve, ki jo je publika prav toplotno sprejela, ne bomo podrobno poročali. Beležimo samo, da je Jezusa igral Gregorin, Marijo Marija Vera, Jožefa iz Arimateje Bratina, Petra nestor Danilo, Janeza Jan. Judo Skrbinec, Marijo Magdaleno Bolharjeva, Pilata Jerman, Kaifo Zeleznik, Ano Cesar. — Občinstvo, ki te velikonočne dni ni moglo priti do svojega Pasijona, bo lahko prišlo na vrsto pri zadnji repizi, ki se bo vršila na belo nedeljo.

Umetniško prav pomembna pa je bila uprizoritev Parsifala v operi z dirigentom ravnateljem Poličem. Zaradi nenadne obolenosti Marčeca, ki bi bil moral peti Parsifala, je bila predstava v petek najprej odpovedana. Medtem pa je upravi v naglici uspelo pridobiti za gostovanje znamenitega wagnerjanskega pevca Hansa Döpsersja, ki je pevsko in igralsko odlično odpel svojo partijo v originalu. V petek je bilo skorajda prepozno, da bi moglo gledališče o pravem času dovolj efektno opozoriti občinstvo na ta pomembni dogodek. Zato pa je bil pri večerajšnji ponovitvi Parsifala z Döpsersjem toliko večji naval in toliko več viharnega navdušenja.

Z INRI-jem in Parsifalom, pa zraven še s komedijama Beograd nekdanj in sedaj in Charleyeva teta, s Plesom v Savoyi in posebno še v premiero Poljske krvi, ki se je vršila nocoj, je naše gledališče na prav lep način in tudi s povsem zadovoljivim gnetnim uspehom prebilo veliko noč.

Matija Jama razstavlja svoje slike

Ljubljana, 2. aprila.

Kakor je sam po svoji osebnosti pojavi in na načinu svojega umetniškega dela preprosto in domače, tako je mojster Matija Jama preprosto in po domače, kakor vsako pomlad, tudi večerj dopoldne otvoril svojo razstavo v Jakopičevem paviljonu. Brez oficijelnih svečanosti, brez pompozitnih in laskavih govorov in brez patronanc, pa tudi brez kričave tiskovne reklame je Jama ob desetih dopoldne odklenil paviljon, s čimer je bila razstava odprta, in od množice ljudi, ki se je vse te praznične dneve pretakala po mestu in po Tivoliju, so v resnici pričele romati na razstavo trume iskrenih ljubiteljev Jamove umetnosti. V vseh štirih prostorih paviljona je razstavljen nekaj nad 120 pokrajin, portretov in študij. Razen nekaterih starejših, ki se jih spominjamo še s prejšnjih prireditve, je razstavljenih predvsem veliko število novjših in najnovejših del, tako da nudi razstava prav živahen razgled po aktualnem razvoju Jamovega dela.

Kakor je za snovno usmerjenost njegove umetnosti najznačilnejša pokrajina, tako prevladuje po številu in po sugestivnosti sile, s katero Jama ustvarja svoja platna, pokrajina tudi na tej razstavi. Od mehkih, v zamolkih barvah, dojetih bregov reke Kolpe, mimo Ljubljane, kakršna se

kaže v solncu, v zimi in v noči, mimo savske doline in sveta, kakršna se odkriva v ljubljanski okolici, pa do ostro izoblikovane gorenske zemlje, kakršna je od Bleda in Zaspja do Stola in Martuljke; iz vse te žive pestrosti naše pokrajine zajema Jama in vsa neobsežna lepota, ki je v nji, je doživljena in izražena na njegovih platnih. Kot tipičen pokrajinar se Jama kaže tudi v svojih umetniško dragocenih, zanimivih portretnih študijah. Za njegovo umetniško predstavo človek skorajda ne more živeti sam zase, iztrgan iz vsega sveta. Jama svojim portretom skoro nikoli ne išče umetnega ozadja, ker jim je ozadje pokrajina, v kateri jih je doživel. Takšne so njegove grabljice in dečki s piščalkami, takšne so njegove gospodinjice in svačice, dekleta, ki sušijo seno, bratci in sestrice, matere in deteta. Barice in Jelkice, dekleta s vrči, dekleta s košarami itd. Nekaj svojevrstno zanimivega je kolekcija portretnih študij iz Bele Krievine, ki bodo prav gotovo našle svojih posebnih navdušenih občudovalcev. Iz vseh njegovih portretov pa diha polno živo življenje, kakor je živo in dragoceno življenje narave same.

O razstavi, ki bo odprta ves april (vsak dan od 10. ure dopoldne do mraka s presledkom od 13. do 14.) in ki jo prav toplotno priporočamo v obisk, bo več še poročalo »Jutro«.

Naši geometri in geodeti se gibljejo

Ljubljana, 2. aprila.

Na cvetno nedeljo in ponedeljek se je v mestni posvetovalnici v Splitu vršila glavna skupščina Zdrženja geometrov in geodetov kraljevine Jugoslavije. Skupščina je kot domačin otvoril predsednik pred kratkim ustanovljene sekcije za primorsko banovino inž. Dobrič, nato pa je predsednik združenja poslanec Mravljec med burnim odobravanjem predložil vdanostno brzojavko Nj. Vel. kralju. Ko je pozdravil kongresiste še mestni načelnik inž. Kargotič, ki je naglašal važnost geodetskega dela, je ob enem podčrtal, da je Split zibelka katastra. V Splitu je že v 16. stol. obstajal Diolecijanov vodovod, ki s svojo gigantsko razsežnostjo najlepše ilustrira važnost sodelovanja inženjerjev in geodetov.

Iz obširnega poročila o delu združenja, ki ga je podal tajnik Milačič, posnemamo:

Dentosan

je naša zobna pasta in zobni prašek

Čisti dobiček se uporablja za zobno nego naših otrok. Velika tuba 12 Din, zavitek praška 3 Din, Zaloga:

Drog. Gregorič, Ljubljana, Prešernova 5

Viktor Tomažič:

Junaške zgodbe

Sedeli smo v gostini in se pogovarjali o ljubezni. Potem smo prišli na zakon in ko smo ga s vseh strani obgrizli, je eden izmed nas predlagal, naj bi vsakdo povedal svoje največje junaske dejanje. Kdor bo zmagal, bo ves teden pil na stroške ostalih.

Nihče se ni upiral. Najstarejši, zdravnik, je začel:

»Tema, kar sem storil, morda ne moremo reči junasvo. Saj je bila le posledica čuta samooprambe. Ko sem nekdo prenočil kot študent na Dunaju v najvišjem nadstropju nekega hotela, je nastal ogenj. Zbudil sem se, ko so stopnice že gorele. Zlezel sem skozi okno in se spustil po žlebu do tal. Konec!«

»Prav si imel.« je odvrnil Primož Volaj, ki je imel največje besedo. »To ni bilo junasvo, ampak potrebnost!«

Neki odvetnik je bil naslednji:

»Ko mi je bilo šestnaest let, sem šel za stavo ponoči skozi temen gozd, kjer so se klatili razbojniki. To je vse.«

»To je bila predrznost, ne pa junasvo.« je odvrnil Primož Volaj.

Za njimi je prišel na vrsto profesor:

»Med vojno sem bil praporščak. Naš polk je zavzel neko vas na ruski fronti. Na sredi je stal gradič lastnega grofa. Videti je bil prazen, vendar pa je bilo treba to šele ugotoviti. Nekega večera je prišel stotnik v naš šotor in dejal:

»Nekaj pogumnih mož potrebujem.«

Razen mene se je oglasilo še nekaj drugih oficirskih pripravnikov.

»Vaša naloga je, da se vtihotapite v po-

slojce, je dejal stotnik, »in da se prepričate, da ni v njem nobenega sovražnika. To sicer ni nič hudega, pravijo pa, da so sovražniki gradič izpraznili in podminirali. Baj je ostal v njem samo neki starec, ki ga morate pognati v zrak, ko ga zasledimo. Napravite kakorkoli, važno je le, da miselnost natančno sporočilo, kaj je res in kaj ne.«

Ko sem to slišal, me je malce zazeblilo, toda umakniti se nisem mogel več. Ko se je stemnilo, smo odšli. Pet nas je bilo. Orožje in drugo smo pustili v taboru, smo revolverje in nekaj streliva smo imeli s seboj. Skoraj neslišno smo prišli do zidu, ki je obdajal gradič. Vrata so bila zaprta in v hiši je bilo vse tiho kakor v mrtvašnici. Tedaj smo počasi splezali drug za drugim na zid. Na drugi strani smo se spet spustili na tla.

Komaj smo se upali dihati. Tipali smo v temi okoli sebe in se bali, da nas utegne v prihodnjem trenutku napasti četa skritih sovražnikov in nas mimo grede pobiti. Ali pa, da se strešje zidovi in da zletimo z njimi vred v zrak.

Tako smo prišli do hišnih vrat. Srce mi je tolklo kakor kladivo. Skozi razpoko smo opazili v notranjosti medel soj luči. To mora biti starec, ki nam je o njem pravil stotnik. Potem smo ga zagledali skozi okno. Sedel je na preprogi sklanjal se je nad neko knjigo in najbrž molil.

Kaj naj storimo?

Tedaj smo opazili, da drži iz sobe lestev na ravno streho. Po tej poti se ga moramo polastiti!

V trenutku smo sezuli čevlje in malo nato smo bili že na strehi. Najmlajši je zaradi varnosti ostal z nabitim revolverjem

dravske in dunavske banovine, sta bila sprejeta zlasti važna predloga o ureditvi akordnega dela in o izenačenju pravic samoupravnih in državnih geodetov glede civilne geometrske prakse. Pred zaključkom skupščine je bilo še soglasno sklenjeno, da se bo vršil kongres geometrov in geodetov v letu 1935. v Zagrebu.

Odlikovanje zaslužnega cestarja

Ptuj, 2. aprila

Pri sreskem cestnem odboru v Ptujju je sreski načelnik g. dr. Bratina izročil na veliko soboto na slovesen način ob prisotnosti načelnika cestnega odbora g. Jeršeta in vseh banovinskih cestarjev zlato kolajno upokojenemu cestarju g. Korparju Francu za njegovo zvesto in požrtvovalno 43letno službovanje. Korpar Franc je bil že leta 1925 odlikovan s srebrno kolajno za službo na gasilskem poprišču. Udeležstvoval se je kot aktiven član pri gasilnem društvu že od leta 1901. Naše čestitke!

Izložba pirotskih preprog

Ljubljana, 2. aprila

V društvu »Knežmija Zorka«, Tyrševa cesta 31/I., desno, bo od sredo 4. t. m. do ponedeljka 9. t. m. razstava vzorcev pirotskih čilumov, ki slovijo po svoji lepoti, prvovrstnosti materiala in trpežnosti po vsem svetu. Izloženi bodo nastopni vzorci (šare): »Vraska Klenac«, »Šara Rašičevac«, »Smirjankac«, »Ploček«, »U Vencinac« in »Bosanski motiv«. Izložba bo odprta vsak dan od 10. do 13. in od 15. do 18. Vstopnine ne bo. Po vzorcih se bodo lahko naročali čilumi vseh vrst, barv in velikosti. Razstavljeni vzorci ni kosci se bodo tudi razprodali po cenah, ki bodo označene na vsakem kosu. Vendar pa razprodaja prepogib ni namen te razstave, ki naj naše občinstvo, predvsem naše gospodinjice, opozori na lepoto tega prvovrstnega izdelka pridnih ženskih rok. Saj je vse na teh produktih domače obrti, od fino sprejene volne domačih rok do prav umetniško prešitih vzorcev ročno in duševno delo naše jugoslovenske žene. Zato upravičeno pričakujemo obilnega obiska.

Detomorilki na sledu

St. Janž na Dravskem polju, 2. aprila

Poročali smo pred kratkim, da so ljudje našli v Staršah pri Sv. Janžu na Dravskem polju naplavljeni trupelce ženskega spola z znaki davljenja na vratu. Na lice mesta se je napolnila sodna komisija in ugotovila, da je bil otrok takoj po porodu zaduščen z ruto. Trupelce so pokopali na pokopališču pri Sv. Janžu. Nečloveški materiči so že na sledu.

K uboju v vinogradu

Moravci, 2. aprila

Poročali smo že o žalostnem dogodku, ki se je izvršil te dni v Slovenskih gorah in je bil žrtve fantovskega napada 27letni Ludovik Zmavec iz Moravcev. Zmavec je usodnega dne okopal vinograd pri posestniku Slani v Moravcih skupno s posestnikovim sinom Alojzom Salamonum iz Slapinskega vrha. V sosednjem vinogradu posestnika Lipše pa sta bila med drugimi zaposlena tudi brata Franc in Anton Kossec iz Senčaka. Po končanem delu sta šla zadnja dva v vinsko klet posestnika, da se okrepčata po napornem delu, medtem ko sta Zmavec in Salamon nekaj časa delala v vinogradu, ob mraku pa sta se vračala pojoča domov.

Pot je vodila oba mimo kleti, kjer sta bila brata Kosca. Ko sta ta slišala petje Zmavca in Salamuna, sta ju začela zasledovati. Nenadno je Franc Konec poklical Zmavca in ko se je ta obrnil, je že Kosce zamahnil z motiko ter ga zadel v glavo. Tako da je Zmavec na mestu obelehal. Prepeljal je bil takoj v bolnišnico, kjer pa je kljub skrbni zdravniški negi umrl za poškodbami. Proti obema bratom Koscem se vodi stroga preiskava.

ZVOČNI KINO »SOKOLSKI DOM«

V ŠISKI. — Telefon 33-87

V torek, sredo in četrtek ob pol 7.

in pol 9. uri

mojstrovina Fritza Langa

Dr. MABUSE

Theodor Loos, Gustav Diesel, Camila Spira, Dopolnilo nov zvočni teden.

Pride! Lucie English: Hladna deciva.

Ali potrebujete pomoči? Pokličite mene!

Najrajši pridem na veliko pospravljanje, zakaj takrat lahko najbolje pokažem, kaj vse zmorem. Les in kovino, železo... email, aluminij in kamen... vse to očistim lepo, kar se da, ne da bi kaj trpelo pri tem! Zakaj glejte — jaz ne odpraskam nesnage. Jaz jo najprej razkrojam... šele potem jo odpravim! To pa zmore samo

ČISTILKA VIM ČISTI VSE!

»Kvaristove torbe«

O drsti v aprilu in drugo

V času, ko začne brsteti po gozdovih, ko se trava dviga iz tal in z njo živobarvne poljske cvetlice, ko skakljajo bistrimi potoki po grapah veselo žuboreč navzdol, v objem zelenim lokom in ko se družijo ptice, da si napravijo gnezda, postane tudi v vodah živahno. Zlato sonce je dvignilo toploto voda, a naše domače ribice, zlasti krapovci, se zbirajo polagoma v jate, da bi na plitkih mestih predali svoje ikre v nego vodi, kjer se bo pod blagodejnim vplivom toplote in svetlobe izlegel kmalu letošnji zarod. V aprilu začno drsti in nas vabijo v svate: vitka in nežna, velikooka zelenika, ki jo vidimo ob sončnem vremenu poletnih mesecev s svojimi 10—18 cm dolgimi sovrstnicami tik pod gladino mirnejših rek (na primer jate pod mostom na Prulah); podolgovati podust, katerega mladici se razlikujejo od ostale mladice krapovcev že v najnežnejši mladosti po spodnji, nazaj pomaknjeni ustnici, tako da so gornje čeljusti podobne nosku, zaradi česar ga imenujejo Nemci nos (Nase); nad vse krasna, na hrstu in trebuhu precej izbočena rdečočka ali črnočka z rdečima obročkoma okoli črnih zenic, ki nam daje lepe, na bokih se zeleno modro lesketajoče mladice. Iz drugih rodov nas pa vabijo spretni in brzi lipan, svetlikajoč se v mavričnih barvah, kralj gornjega vodovja, ki je zastopnik roda lososov (postrvi, sulci itd.) in ki kima med rdečo modro pegasto dolgo hrbtno plavutjo in repno plavutjo kratko plavutko toliščenko, po kateri razlikujemo majhne lipančke od drugih njim podobnih ribic: po dolgem zimskem snu se zaspana črno in rjavo progasta brkata činklja, s kačastim, valjastim trupom; s činkljo nas vabi tudi kačasta vitka polzača z rilcstimi gobčkom in temnorjavimi pegami vzdolž bokov in čisto tudi preko hrbtna in ljubka bradata babica s svojo pegasto obleko. In še nekdaj se bo v aprilu izkobilac iz blata: potočni piškur. Ko bodo vode malo upadle, si lahko ogledamo piškurje, združene v maloštevilne skupine, pri svahtvi v plitki vodi, kjer si napravijo jamice v pesek. Po drsti pa poginejo po vzgladu jegulji, ki tudi ne dočakajo svojih mladcev.

Zadnjišnji smo kolestar na cesti Stepanja vas—Dobrunje—Zavogle, da si ogledam dele okoli Kašlja in Zaloga. Na poti nam pričajo številne globoke gramozne jame o delovanju voda. Kakšne ogromne količine gramozja je voda v neskončno dolgih dobah, zlasti po ledenih dobah, privlivala v doline. Ko gledamo z duševnimi očmi v davno preteklost in ko vidimo pri tem to ogromno delo prirode, se šele zavedamo, da smo le neznatni drobci v kraljevstvu stvarstva. In v tem občutku pozabljamo malenkostne borbe vsakdanjega življenja. Sedanjí čas je delno pozabil prirodo, njene lepote in njen blagodejni vpliv na človeka. Vrnimo se k njej!

Poplave pri Kašlju so mi onemogočale akvariranje, ker so bili jarki in mrtvice pregloboke. Tudi v Strugi ali Bubnovki, ki je

zadnji prtok Ljubljane na levi obali, je bilo preveč vode. V najmanjših jarkih pa je bilo mnogo lanskega letnega raznovrstnega zaroda, 5—10 cm dolgih ribic. Med potjo sem srečeval ribiče. Razen onih rib, ki jih vidimo ob petkih tudi na trgu, so marsikateremu ostale manjše ribice manj znane. Mrene, pohre in včasih odrasle globočke nekateri slabo razlikujejo: jeza in klenča mečejo navadno v en koš s klenom. Isto veja za androgo in rdečepoko, da ne govorim o nedoraslih ribicah. Razlikovati mladice po vnanosti je celo akvaristu težko, če se ne bavi z opazovanjem in primerjanjem v akvariju. Knjiga »Ribe v slovenskih vodah«, ki jo prodaja tudi knjigarna Tiskovne zadruge na oglu Knafljeve in Schellenburgove ulice, bi ustregla marsikomu, ki se zanima za ribe, zlasti ker ima knjiga slike. O. S.

Objave

Opozorjamo cenjene naročnike na polonizacijo, ki so današnji številki priložene. Prejmejo jih vsi, ki jim je naročnina potekla. Z njimi naj jo blagovoljno vplačajo za drugo četrtletje takoj prve dni aprila. Kdor je pozabil plačati za prvo četrtletje, naj stori to sedaj.

Uprava »Jutrac«, ponedeljske izdaje.

Danes ob 1/15. kinematografska predstava ZKD. Predvajal se bo film »Velika atrakcija«, ki je ob prazničnih vzbudil velikansko zanimanje saj poje v njem sloveči svetovni pevec Richard Tauber.

Eden najboljših čeških moških zborov, prški zbor »Smetanec« bo koncertiral v Ljubljani v četrtek 5. t. m. ob 20. v dvorani Uniona. Moški zbor šteje nad 50 pevcev in je pod umetniškim vodstvom dirigenta prof. Františka Spilke. V svoji domovini uživa najboljši sloves, znan pa je po vsej Evropi s številnih svojih koncertnih turnej v teku svojega 25-letnega umetniškega udejstvovanja. Koncert v četrtek nam bo nudil velik umetniški užitek, zato priporočamo poset vsakomur. Prodaja vstopnic v naprej v knjigarni Glasbene Matice.

Sokolska radijska predavanja V aprilu bo oddajala radijska postaja Ljubljana nastopna sokolska predavanja: 3. aprila: Sokolska rodbina (predaval bo br. dr. M. Kovačič, direktor gimnazije iz Ptujja); 10. aprila: Pomen sokolske telovadbe (br. Vrhovec Lojze, načelnik ljubljanske župe); 17. aprila: Sokolska vzgoja mladine (br. Zagorec Fr., prosvetar novomeške sokolske župe); 24. aprila: Voditelji češkoslovaškega Sokolstva (br. Pohar Janez, prosvetar ljubljanske sokolske župe). Predavanja bodo vsak torek od 19. do 19.30.

Restavracija »Emona« prireja s sodelovanjem Plesnosportnega kluba vsak torek družabne plesne večere pod različnimi devizami. Aranzira iz prijaznosti mojster Jenko. V torek 3. t. m. bo Rebusni večer z zanimivim rebusnim plesom in loterijo. Igraj bo Sonny jazz.

Obdelede obleke barva v različnih barvah in plisira tovarna JOS. REICH.

Koncert »Smetanec« v Mariboru bo danes prvi na veliki turneji, ki jo društvo priredi po vseh večjih mestih Balkana. V Mariboru pričakuje rekorden obisk. Saj nimamo pogosto prilike slišati društvo, ki si je pridobilo svetovni sloves in si nabralo vse polno ugodnih kritik. Tako piše »Journal de Genève«: »Teh petdeset pevcev, med katerimi so čudoviti tenorji in basi, ki presenečajo s svojo silo, predstavljajo celoto dovršene homogenosti.« Po koncertu so vsi vabljeni na prijateljski sestanek k Orlu, jutri v sredo pa se od drage gostov poslovimo ob 14. na kolodvoru.

Društvo zasebnih in avtonomnih nameščencev v Mariboru poziva članstvo, da se polnoštevilno udeležijo pogreba gosp. Ivana Kötla, očeta dr. Janka Kötla, tajnika zveze. Pogreb bo danes ob 15.30 na mestno pokopališče na Pobrežju.

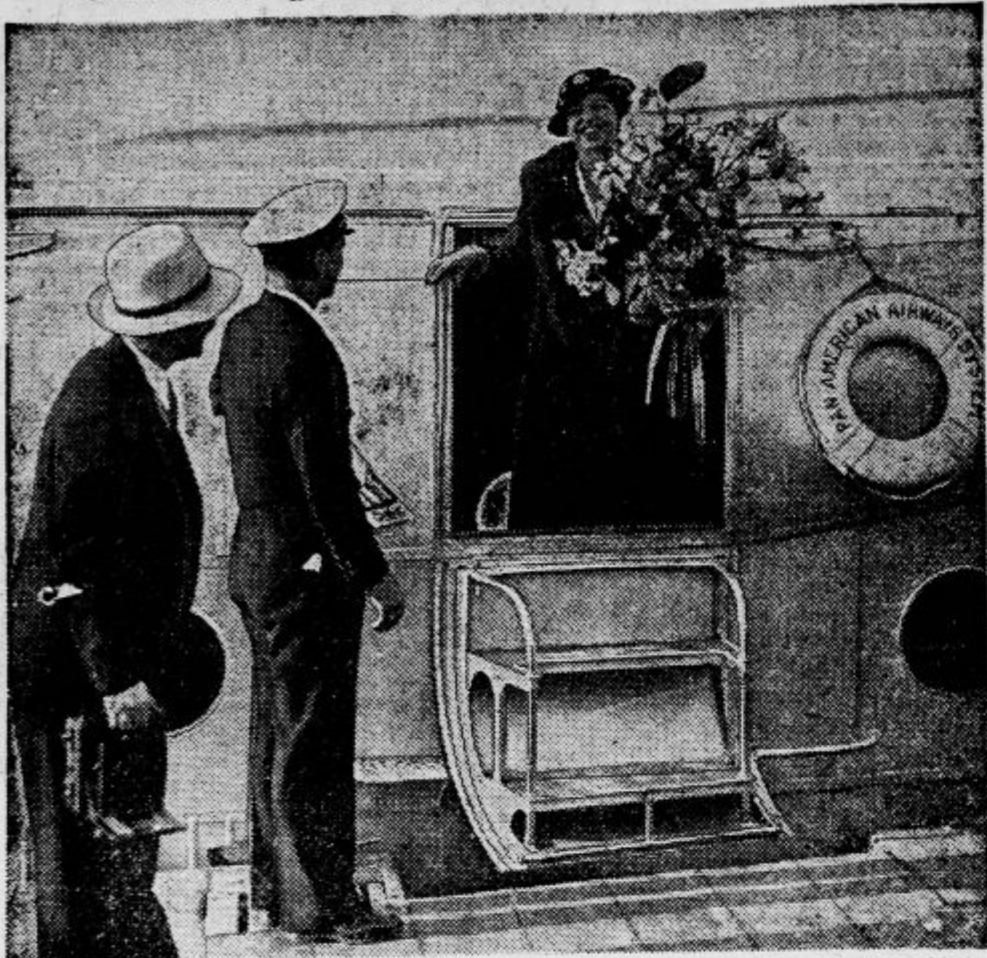
Kino v Ptujju bo predvajal v sredo in četrtek ob 20. film »Strahota pustinja«. Dodatek Ufin tednik.

Narodna knjižnica in čitalnica v Zagrebu, Gunduličeva 24, priredi v sredo 4. t. m. ob pol 21. društveni sestanek s predavanjem dr. Mikšica, kako so pred sto leti živeli v zagrebški okolici (s filmom). Gostje dobrodošli!

Naročite — čitajte
»LJUBLJANSKI ZVON«

DOGODKI PO ŠIRNEM SVETU

Oceanski polet gospe Rooseveltove

Soproga predsednika ameriških Zedinjenih držav je poletela iz Washingtona na otok Porto Rico v Zapadni Indiji

Morilka prefekta Causereta

Pred pariškim porotnim sodiščem se je začela obravnava proti Germainu Houotovi, ljubici prefekta Causereta, ki je ustrelila svojega ljubčka pred nekaj meseci z revolverjskim strelom. Houotova, ki se je izdajala za »d'Anglemontovo«, skuša sedaj umor prikazati kot nesrečo pri manipulaciji z orožjem. Pravi, da jo je Causeret ogrožal, nakar je segla po samokresu, ki se je nenadoma sprožil.

Houotova ima za seboj burno življenje. L. 1911. je bila prijateljica princa Franca

Pariška moda

Bolero obleka iz črne svile z vezlalom

Krvno, kožno in živčno bolni dosežejo z uporabo naravne »Franz Josefove« grenčice urejeno prebavo. Specialni zdravniki silnega slovesa spričujejo, da so z učinkom staropreizkušene »Franz Josefove« vode zadovoljni v vsakem oziru. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

B. Br.:

Dobri vojak Sergej Kiviladze

Pred nekaj leti, ko je na naših mejah še bohotno cvela konjunktura tihotapstva in so se včasih pomikale cele kolone goveda preko meje, je z drugimi sorojaki stražil našo mejo v Zireh, v Sorici, v Logatcu ali tam nekje tudi Gruzin Sergej Kiviladze. Vrl vojak, slepo vdan svojim starejšinam, je opravljal službo pograničnega stražarja vestno, kakor malokdo. V isti četi s Sergejem sta služila tudi bivša oficirja Petrov in Ivanov, tako da je dobri Kiviladze, ki v carski službi ni prišel preko osnovne stopnje prostaka, imel kar dve oblasti nad seboj: jugoslovenskega poveljnika straže in oba gospoda poročnika Petrova in Ivanova. Poveljnik straže je pravično razdelil službo in določil dneve za obhod po terenu, gospoda pa sta kratko malo naložila Sergeju, da je patroliral za nju. Vkljub vsemu je Kiviladze videl v obeh gospodih še vedno nedotakljivo predpostavljeno oblast, katere željam in poveljem se navaden vojak ne sme ustavljati.

Tako je Gruzin Sergej Kiviladze patroliral skoro sleherni noč po obmejnih goščavah in preprečil marsikako tihotapstvo. Često pa je zalotil zlikovce na samem dejanju in jim zaplenil živino. V teku mesecev je tako zadržal dvajset pet volov, ki so jih njih gospodarji v okrilju črne noči gnali v deželo, kjer oranže cveto. Finančna uprava si je to dobro in uspešno službo vestnega

stražarja točno beležila in kakor je počasna, je iz Beograda nekega dne le prišlo obvestilo, naj se Sergeju kot delež na zaplenjenih volih izplača po šeststo dinarjev za komad s primerno pohvalo za odlično službovanje.

Kiviladze je bil obojega prav vesel in prisegel si je, da bo svoj posel vršil od slej še vestneje, kajti doselej še ni bil doživel, da bi kje kaka država izplačala navadnemu vojaku zaslužen nagrado. Kjerkoli je še služil, vedno so nagrade pobrali višji gospodje. Tu mu pa kar naenkrat zavale petnajst tisočakov! Gotovo ga ni bilo oni čas človeka, ki bi bil bolj navdušen za Jugoslavijo in ki bi ji pel tako slavo, kakor Gruzin Sergej Kiviladze. »To je država, to je kralj,« je govoril v eno mer in dejal bi bil še več, toda po naše sploh ni znal govoriti, pa tudi njegova ruščina je bila od sile trda in neokretna. Zato pa so tem več govorile njegove oči, njegovo srce se je smehljalo od zadovoljstva, kadar mu je roka obtipala petnajst tisočakov v levem prsnem žepu. Pri takih prilikah mu je roka sama od sebe posegla po kinžalu, da pokolje vse sovražnike Jugoslavije.

Gospoda Ivanov in Petrov pa sta bila starega vkoreninjenega nazora, da nagrade pač prisluži vojak. Dobivajo pa jih vedno in povsod v količkah urejenih državah le njegovi starejšine. Skušala sta čez par dni raztolmačiti trdoglave mu Gruzinu svoj nazor.

»Sergej,« ga pokliče po činu starejši Petrov.

»Izvolite, vaše blagorodje,« se odzove Kiviladze in se strumno postavi

Občutno vrzel.

V izobrazbi, ki vas spriče pomanjkanja oziroma predraga pripomočkov ovira na vaši poti do uspeha, izpolnite a čitanjem ilustriranega tedenskega obzorika »ZIVLJENJE IN SVET«. Posamezni zvezki samo 2 Din. V redni naročnini samo 20 Din na tri mesece. (Okoli 400 strani poljudno znanstvenega in zabavnega štiva z mnogimi slikami). Uprava: Ljutljana, Knašjeva ulica 5

Kakšno višino lahko dosežejo baloni?

Prof. Piccard je izdal knjigo »16.000 m«, v kateri opisuje svoje polete in se bavi s vsami problemi, ki jih je treba rešiti v zvezi s stratosfero.

Med drugim obravnava tudi vprašanje, kako visoko se lahko dvigne balon s posadko. Rusi trdijo na podlagi svojih izkušenj, da leži meja v višini 43.000 m. Prof. Piccard je bolj skeptičen in skuša svoje mnenje podpreti z računi.

Balon s premerom 120 m in iz najlažjega blaga, ki bi tehtalo po zgostitvi s kavičkom samo 100 g na kvadratni meter, bi tehtal z gondolo in vsem drugim 5380 kg. Plina bi imel 905.000 kubičnih metrov in bi dosegel višino 37.000 m. Za 43.000 m bi pa potrebovali že gumiran balon s premerom 240 m, torej dvakrat več.

Iz tega sklepa prof. Piccard, da bo z balonom mogoče doseči višino med 20 in 30. km. Letala s sedanjim tipom motorjev zmorejo še manj, namreč 16 do 20 km.

Kaj lahko postane iz boksarja

Bivši svetovni prvak v boksanju Gene Tunney, ki je premagal Jacka Dempseya in Maksa Schmelinga, je bil v zadnjem času izvoljen za ravnatelja »New York Shipbuilding Company«. Če bo novi ravnatelj dejansko izvrševal svojo službo, ni znano.

Ljutomerska in radgonska

VINA

v sodih in steklenicah

ter svoj priljubljeni

SEKT

nudi

Vinogradniško veleposestvo

in vinske kleti

Clotar Bouvier v G. Radgoni

Zastopnik: KAREL FAVAI

Ljubljana, Celovška 44, istotam

ZALOŽNA KLET IN BUFFET

V boju proti gangsterjem

Ameriški policijski agenti so opremljeni z jeklenimi »televizniki«, ki naj bi jih ščitili pred kroglati banditov

Novi policijski prefekt

Policijska prefektura v Parizu ima letos velike spremembe. Po Chiappeovem odhodu je prišel za prefekta Bonnefour-Sibour, zdaj pa je imenovan za prefekta Langeron

Umiranje nemških listov

Nemška »Frankfurter Zeitung« je objavila uvodnik z naslovom: »Ali smo dolgočasni?« S tem je vprašala svoje čitatelje, kako presojajo nemško novinarstvo, ki vsebinsko, a tudi po nakladi strahovito pada, odkar je prišel na krmilo Hitlerjev režim. Dnevnik so izgubili v zadnjem času nad pol milijona naklade samo zaradi svoje puščobe in uniformiranosti. »Vossische Zeitung« preneha izhajati konec tega meseca. »Berliner Tageblatt« sicer ne bo ustavljen, pač pa se bo prilagodil novim razmeram.

Spomenik Darwinu

Na otoku San Cristobal, ki pripada Galapaškemu otočju, bodo v kratkem odkrili spomenik Darwinu. Oblasti so sklenile postaviti spomenik zategadelj, ker je Darwin na tem otoku raziskoval živalske vrste, ki so ga napotile k odkritjem o razvoju vrst.

Odprava na Himalajo

Te dni je odpotovala iz Monakovega nemška ekspedicija na Himalajo. Odprava sestoji iz inženjerja Willyja Merkla in nekaterih tirolskih hribolazcev. Člani ekspedicije so se odpeljali v Genovo, kjer se bodo vkrcali na ladjo, ki jih popelje v Indijo. Jedro ekspedicije se odpelje za sedanjimi izvidniki iz Monakovega 13. aprila. Odprava bo skušala splezati na vrh 8120 m visokega Nanga Parbata.

Gledališki skandal v Rimu

V kr. rimski operi je prišlo te dni pri krstni predstavi Malipierove opere »Zgodba o zamenjanem sinu« do gledališkega škandala, kakršnega ni videla Italija že leta in leta. Vzrok škandala je iskati v tem, da je bilo občinstvo silno nezadovoljno z libreto, ki ga je napisal pisatelj Luigi Pirandello, po drugi strani pa je odklanjalo tudi moderno glasbo. Med odmorom so se poslušalci zaradi divergentnih mnenj skoro dejansko spoprijeli.

Ponesrečen samomor

Neka 24letna mladenka iz Alicante je hotela v Madridu izvršiti samomor. Skočila je skozi okno iz tretjega nadstropja na ulico na živahno cesto. Naključje je hotelo, da ni padla na kamen. Občležja je na strehi nekega mimo vozečega avtomobila, v katerem se je vozil zdravnik. Mož je odredil, naj odpeljejo dekle z njim naravnost v bolnišnico. Ko so prispeli tja, pa se je izkazalo, da je ostala mladenka docela nepoškodovana.

Čitajte tedensko revijo »ZIVLJENJE IN SVET«

Fotografirajte, fotografinam in poklicnim fotografom je namenjena prava nemško-slov.

FOTOGRAFSKA TERMINOLOGIJA

Cena 10 Din. — Naroča se pri upravi »Fotoamater«, Ljubljana, Prešernova 5.

....I seveda! preprečuje tudi poskane zobnega kamna

Doramad

zobna krema z blagimi žarki radija!

Ljubljanski zmaj

Pripovedka iz stare Ljubljane

Bilo je v tistih davno minulih dneh, ko je Ljubljani vladal še strašen zmaj. Ta zmaj je imel ogromno žrelo, iz katerega je svigal žgoc ogenj. Spomin na to pošast se je ohranil med drugim tudi v grbu ljubljanskega mesta z zmajem nad stolpom. Meščani so morali zmagu prinesti dan na dan človeško žrtev. Nesrečneža so spremljali v žalnem sprevodu po študentovski ulici navzgor na grad. Zmaj pa je začel takoj rjuti, ko je zaduhal človeško meso. Rjul je tako močno, da se je treslo vse mesto.

Doli v mestu pa se je nahajala blizu študentovske ulice »črna šola«. V njej so se učili meščanski in plemiški sinovi latinščine in raznih drugih ved. Pripoveduje se celo, da so znali delati točo.

Prišel je čas, ko bi tudi eden izmed učencev te šole moral biti žrtvovan strašnemu zmagu. Po starem običaju bi moral to biti oni učenec, ki bi najslabše preстал izpit.

Poleg zbora mestnih učenjakov so pristostvovali izpitu mestni sodnik, predstojniki mestnih čehov in mestni pisar.

Simplicius Emonus je bil sicer dobrosrčen deček, toda za učenje ni bil posebno navdušen. Potikal se je rajši po Barju in nabiral cvetlice. Barjanske vile, ki so se časih v temnih nočeh prikazovale v obliki svetilkajočih se več, so ga vzbujale. Kadar je na Barju sanjari, so prišle vedno k njemu ter mu delale družino.

Simplicius Emonus je bil prepričan, da bodo njega darovali zmagu. Dan pred izpitom je šel žalosten proti Barju ter se jokati. Vile so imele z njim sočutje. Sklenile so, da mu bodo pomagale. Velele so mu, naj se usede na čarobno preprogo. Ko se je usedel, so ga v brzem poletu odnesle v mesto Nürnberg. To mesto je slovelo zaradi ljake, s katerim so vtilvi lenuhom v glavo učenost. Tu se je nahajala tako rekoč visoka šola za svetovne učenjake. Tudi Simplicius Emonus je brez truda sprejel vase vso tedaj znano učenost.

Ko se je vrnil v Ljubljano, je s ponosom stopil pred izpraševalno komisijo. Izpiti je na veliko začudenje svojih žalostnih sorodnikov sijajno opravil. Tako je bil rešen krepčev hudobnega zmagu.

Ko je pozneje postal Simplicius Emonus mestni sodnik, se mu je posrečilo vklemiti hudobnega zmagu v mestni grb. Barjanskim vilam pa je iz hvaležnosti postavil lep vodnjak, ki še danes diči mestni trg stolnega mesta Ljubljane. Steska

Vitka linija

Sally Eilers, nova filmska zvezdnica, telovadi dnevno dve uri, da ohrani svojo vitke postavo

